

[Steffensen]

det i et demokratisk styret land. Vi har i §§ 6, 7 og 8 gjort rede for, hvordan vi forestiller os at det kan gøres. Vi er naturligvis parat til at drøfte en endelig udformning deraf. Den hollandske ordning, som er lagt til grund for lovforslaget, beviser i praksis, at et veludviklet demokrati just lever fortrinligt i et pluralistisk samfund med en radio, der er forbrugerstyret. Vi forestiller os ikke, at vort forslag er det eneste rigtige eller den eneste mulige løsning, men vi mener naturligvis, at det er den bedste. Vi opfatter i hvert fald dette forslag som et konstruktivt bidrag til debatten om at få den bedst mulige ordning for Danmarks Radio og TV.

Om det konservative forslag skal jeg sige, at vi er enige i, at monopolet bør brydes og i at få større alsidighed. Det er sikkert rigtigt, at vi kan få en større alsidighed, end vi har i dag, ved at følge det konservative forslag. Spørgsmålet for os er imidlertid, om ikke de kommercielle grupper, der skal stå bag et sådant alternativt radio og TV, vil foretrække bestemte former for udsendelser. Det kunne jo nok blive problematisk. Derfor tror vi, at alsidigheden, kvaliteten og virkelig gode programmer får størst mulighed for at slå igennem ved det forslag, som kristeligt folkeparti har fremsat.

Så vil jeg gerne sige til ministeren, at det står mig ikke ganske klart, hvorfor han mener, at mindretallene, eller minoriteter i samfundet tror jeg ministeren udtrykte det – og det er der også flere andre, der har gjort – skulle blive udelukket, hvis kristeligt folkepartis forslag blev gennemført.

Fru Birte Weiss taler om, at der er konkurrence på livet løs – ja, det kan vi nok være enige i – men vi mener, at det ville være bedre, om denne konkurrence mere foregik mellem forskellige forbrugergrupper, end tilfældet er i dag. Jeg forstod måske fru Birte Weiss rigtigt, når hun sagde, at det også var hendes partis opfattelse, at vi skulle have et samfunds- og forbrugerstyret medie.

Hr. Øllgaard vil jeg sige tak for de forstående betragtninger, der lå i indlægget, og nævne, at det er vigtigt med både alsidighed og kvalitet. Vi kan måske nok have lidt forskellig opfattelse af, hvordan vi bedst når det, men vigtigt er det jo da, at vi prøver at finde løsninger, som samler bred enighed. Når hr. Øllgaard nævner, at den hollandske model ser tilforladelig ud, men at han har

sine betænkeligheder, så respekterer jeg naturligvis dette synspunkt meget, men jeg kunne jo så have akkurat de samme betænkeligheder, når hr. Øllgaard tror mere på den form, man har i England. Jeg forstod, at det var den plan, venstre tænkte på at benytte. Men det vigtige er jo, at der kommer noget positivt og godt ud af, at de forskellige synspunkter kommer frem, så vi også kommer frem til en konstruktiv løsning.

Jeg takker hr. Thorndahl for hans forstående holdning; det er rigtigt, at vi har lagt et stort arbejde i dette forslag. Jeg forstår, at nogen har misforstået os, men vi har ment, at det var nødvendigt at forsøge at tage konsekvensen af, at samfundet i dag ikke har en bestemt enhedskultur, men mange forskellige opfattelser af, hvad der måtte være rigtigt.

Der er også et par bemærkninger til fru Marianne Bentsen-Pedersen. Selv om hr. Arne Bjerregaard har været inde på det, vil jeg sige, at pluralisme og liberalisme er to meget forskellige ting. Pluralisme betyder jo, at vi har et forskelligt kultursyn eller et forskelligt syn på ting, men vi ønsker, at disse forskellige syn kan få lov til at brydes frit inden for de rammer, som vi har afstukket i forslaget. Derfor kan jeg ikke rigtig forstå bemærkningen om, at det skulle ende i propagandaforestillinger.

Fru Janne Normanns mange bemærkninger og smukke indledning med citatet fra Ingemann med: »Viljen ser Vorherre på« var meget yndigt, men jeg må jo nok sige, at de kritiske bemærkninger jo blev stærkere efterhånden. Evnerne til at komme med konstruktive emner, siger fru Janne Normann, er små, og den konstatering tager jeg til efterretning. At det også skulle være en lang række propagandaudsendelser, der skulle komme ud af det, må være en påstand, som i hvert fald er fuldstændig udokumenteret. Det kan jo heller ikke være andet, erkender jeg. Men over for at hævde, at det skulle være et voldsomt slag imod ytringsfriheden – og det forstod jeg var det værste for det radikale venstre ved forslaget – må jeg henvise til, at det hollandske samfund har levet med denne ordning i mange år. Mig bekendt har ytringsfriheden dér endog meget gode vilkår. Der lå måske en lille trost i, at fru Janne Normann mente, at andre forslag om radio og TV var endnu dårligere. Det radikale venstre har jo også fremsat et forslag, og man må vel tro, at